

[Klaus Hækkerup]

hvorimod vi rask væk uden at blinke med et øjenlåg løfter elever fra 1. g op i 2. og 3. g til ganske betydelige omkostninger.

Den sammenligning synes jeg er relevant, hvis man endelig vil diskutere vores samlede uddannelsessystem. Vi er nødt til nu at gøre noget for at styrke erhvervsuddannelserne i Danmark. Det er trods alt en meget væsentlig del af Danmarks fremtid.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan nu ikke se andet, end at der med den praktikpladskompenserende undervisning stilles helt nye krav til bedømmelsen på erhvervsskolerne. Det bliver da helt nødvendigt at bedømme disse elever på en anden måde, end man hidtil har bedømt dem på, fordi eleverne jo hidtil er blevet bedømt ved, at de har arbejdet tilfredsstillende i en virksomhed, hvor mesteren siger god for den pågældende. Når der ikke er nogen mester eller virksomhed til at sige god for den pågældende, må skolen naturligvis sige god for den pågældende.

Jeg kan garantere for, at det her ikke bliver et system, hvor hvem som helst bare skal sidde den af, og så får man et papir, naturligvis ikke, sådan leger vi ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

30) Første behandling af lovforslag nr. L 237:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Kommunal arbejdsformidling).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 16/5 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lone Møller (S):**

Regeringen hævder i bemærkningerne til lovforslaget, at det foreliggende forslag er et led i gennemførelsen af grundlæggende strukturreformer for arbejdsmarkedet med hensigt på en langsigtet løsning af ledighedsproblemet. Men samtidig anfører regeringen i bemærkningerne, at der er lagt vægt på kommunernes ønske om at kunne formidle arbejde til ledige.

Man kunne måske stille sig selv det spørgsmål, om lovforslaget er begrundet i kommunernes ønsker eller lovforslaget har en reel begrundelse i, at der er nogle arbejdsmarkedspolitiske problemer, der skal løses.

Vi mener principielt ikke, at forslaget bidrager til en mere sammenhængende og aktiv arbejdsmarkedspolitisk indsats. Der er snarere en risiko for, at forslaget vil begrænse gennemskueligheden på arbejdsmarkedet og gøre indsatsen mere bureaukratisk med flere aktører.

Sigtet med lovforslaget, som vi behandler, er alene at give kommunerne adgang til at anvise arbejde på det ordinære arbejdsmarked til personer, der tilhører særligt udsatte grupper af ledige.

Socialdemokratiet mener ikke, at samfundet løser arbejdsmarkedspolitiske problemer ved at flytte arbejdsformidling fra én offentlig institution til en anden, uden at indsatsens omfang og kvalitet øges. Man kan derfor frygte, at en helt selvstændig kommunal formidling samtidig vil udgøre en dårlig ressourceudnyttelse, og at specielt de små kommuner kan komme i klemme. Vi kan komme i den besynderlige situation, at personaleforbruget i kommunerne vil blive forøget, en forøgelse, der vil være langt større end den massive nedskæring i AF-systemet i 1991, som arbejdsministeren planlægger.

Arbejdsløsheden har i de seneste år været stigende, og opgavemængden for arbejdsformidlingen er generelt blevet større. Kun i 1989 fik arbejdsformidlingen tilført lidt flere ressourcer til løsning af de forøgede opgaver med arbejds- og uddannelsesstilbudsordningen. I 1990 er der igen sket en kraftig nedskæring, som planlægges videreført, så man i 1991 når ned på et personaleniveau, der ligger 15 pct. lavere end i 1988.